

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-440/14 P

**National Iranian Oil Company
prieš
Europos Sąjungos Tarybą**

„Apeliacinis skundas — Ribojamosios priemonės Irano Islamo Respublikai — Asmenų ir subjektų, kuriems taikomas lėšų ir ekonominių išteklių išaldymas, sąrašas — Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 945/2012 — Teisinis pagrindas — Kriterijus, susijęs su materialine, logistine arba finansine parama Irano vyriausybei“

Santrauka – 2016 m. kovo 1 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas

1. *Institucijų aktai — Motyvavimas — Pareiga — Apimtis — Reglamentas, kuriuo leidžiama nustatyti ribojamąsias priemones — Pareiga nurodyti aktų, kuriuos galima priimti, teisinę formą — Nebuvimas*

(SESV 296 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 267/2012 46 straipsnio 2 dalis)

2. *Bendra užsienio ir saugumo politika — Ribojamosios priemonės Iranui — Asmenų, subjektų ar organizacijų, dalyvaujančių branduolinių ginklų platinimo veikloje ar teikiančių jai paramą, lėšų išaldymas — SESV 215 straipsniu grindžiama Tarybos teisė ribojamųjų priemonių srityje taikyti SESV 291 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą*

(SESV 215 ir 291 straipsniai)

3. *Europos Sąjungos institucijos — Įgaliojimų įgyvendinimas — Komisijai ar Tarybai suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus — Įgyvendinimas — Sąvoka — Individualaus taikymo aktų priėmimas — Įtraukimas*

(SESV 291 straipsnio 2 dalis)

4. *Bendra užsienio ir saugumo politika — Ribojamosios priemonės Iranui — Teisinis pagrindas — Ribojamosios priemonės, nustatytos remiantis SESV 215 straipsniu ar SESV 291 straipsniu — Nustatymo procedūrų skirtumai — Nustatymas pagal SESV 291 straipsnį netaikant reikalavimo dėl bendro Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio ir Komisijos pasiūlymo — Vienodo požiūrio principo pažeidimas — Nebuvimas*

(SESV 215 straipsnis, 263 straipsnio ketvirta pastraipa ir 291 straipsnio 2 dalis)

5. *Institucijų aktai — Reglamentai — Reglamentas dėl ribojamųjų priemonių Iranui — Tarybos pasilikti įgyvendinimo įgaliojimai — Leistinumas — Sąlygos — Konkretūs ir pagrįsti atvejai*

(SESV 291 straipsnio 2 dalis ir 296 straipsnis; Tarybos sprendimas 2010/413/BUSP; Tarybos reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 ir 3 dalys)

6. *Institucijų aktai — Motyvavimas — Pareiga — Apimtis — Pareiga nurodyti teisinį pagrindą — Nebuvimas, kai jis gali būti nustatytas iš kitų elementų*

(SESV 296 straipsnis)

7. *Bendra užsienio ir saugumo politika — Ribojamosios priemonės Iranui — Asmenų, subjektų ar organizacijų, dalyvaujančių branduolinių ginklų platinimo veikloje ar teikiančių jai paramą, lėšų išaldymas — Priemonės, nustatytos įgyvendinant įgyvendinimo įgaliojimus — Įgyvendinimo akto aiškinimas atsižvelgiant į pagrindinį aktą — Atsižvelgimas į ginčijamo akto kontekstą*

(SESV 215 straipsnio 2 dalis; Tarybos reglamentas Nr. 267/2012)

1. Nors reglamento, kuriuo nustatomos ribojamosios priemonės, nurodomosiose dalyse turi būti aiškiai nurodytas teisinis pagrindas, remiantis kuriuo kompetentingai institucijai suteikiami įgaliojimai imtis tokių priemonių asmens ar subjekto atžvilgiu, nebūtina, kad kaip teisinis pagrindas nurodytoje nuostatoje būtų nurodyta ir aktų, kuriuos remiantis ja galima priimti, teisinė forma tam, kad nuoroda į šią nuostatą būtų pakankamas šio reglamento teisinio pagrindo motyvavimas.

(žr. 19 punktą)

2. Iš paties SESV 215 straipsnio teksto matyti, jog šia nuostata nedraudžiama, kad jos pagrindu priimtas reglamentas suteiktų Komisijai ar Tarybai įgyvendinimo įgaliojimus SESV 291 straipsnio 2 dalyje apibrėžtomis sąlygomis, kai tam tikros šiame reglamente numatytos ribojamosios priemonės turi būti įgyvendintos vienodomis sąlygomis. Kalbant konkrečiai, iš SESV 215 straipsnio 2 dalies nematyti, kad individualios ribojamosios priemonės prieš fizinius ar juridinius asmenis, grupes ar nevalstybinius subjektus būtinai turi būti nustatomos pagal SESV 215 straipsnio 1 dalyje numatytą procedūrą ir gali būti nustatomos remiantis SESV 291 straipsnio 2 dalimi.

Be to, jokioje ESV sutarties nuostatoje nenumatyta, kad ribojamųjų priemonių srityje netaikytina šios Sutarties šeštoji dalis, skirta institucinėms ir finansinėms nuostatoms. Todėl SESV 291 straipsnio 2 dalimi galima remtis, jeigu tenkinamos šioje nuostatoje nustatytos sąlygos.

(žr. 34 ir 35 punktus)

3. SESV 291 straipsnio 2 dalyje esanti „įgyvendinimo“ sąvoka apima ir įgyvendinimo nuostatų parengimą, ir nuostatų taikymą konkrečioms atvejams, priimant individualaus taikymo aktus.

(žr. 36 punktą)

4. Atsižvelgiant į didelius neigiamus padarinius susijusio asmens ar subjekto laisvėms ir pagrindinėms teisėms, bet koks įrašymas į asmenų ar subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą, nesvarbu, ar tai būtų pagrįsta SESV 215 straipsniu, ar SESV 291 straipsnio 2 dalimi, suteikia šiam asmeniui ar subjektui, kadangi jo atžvilgiu toks įrašymas prilygsta individualiam sprendimui, teisę kreiptis į Sąjungos teismą pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, siekiant, be kita ko, patikrinti šio individualaus sprendimo atitiktį bendriesiems pagrindiniame akte įtvirtintiems įrašymo kriterijams.

Be to, procedūrų pagal SESV 215 straipsnį ir pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį skirtumas savo ruožtu išreiškia ketinimą, remiantis objektyviais kriterijais, ribojamųjų priemonių srityje atskirti pagrindinį aktą ir įgyvendinimo aktą. Atsižvelgiant į tai, SESV 215 straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas, susijęs su bendru Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pasiūlymu, yra šioje nuostatoje numatytos procedūros sąlyga, o ne procedūrinė garantija, kuri turėtų būti pripažįstama apskritai visiems asmenims ar subjektams, įtrauktiems į sąrašą dėl ribojamųjų priemonių, nesvarbu, kuo būtų remiamasi. Todėl tai, kad nustatant ribojamąsias priemones

naudojantis įgyvendinimo įgaliojimais pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį nebūtina, kaip pagal SESV 215 straipsnio 1 dalyje numatytą procedūrą, pateikti tokio bendro pasiūlymo, negali būti laikoma vienodo požiūrio principo pažeidimu įrašant į tokį sąrašą.

(žr. 44 ir 45 punktus)

5. Nuoseklumo, koordinavimo ir spartumo poreikiai nustatant lėšų išaldymo priemones pagrindžia, kad pagal ESV sutartį nustatytos priemonės dėl įrašymo ir priemonės dėl įrašymo, tuo pat metu nustatytos įgyvendinant bendrą užsienio ir saugumo politiką, būtų laikomos konkrečiais atvejais, kaip tai suprantama pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį, o tai pateisina taisyklės, pagal kurią tokiais įgaliojimais paprastai naudojasi Komisija, išimtį. Taigi Taryba teisėtai gali pasilikti įgyvendinimo įgaliojimus.

Be to, kalbant apie įgaliojimų suteikimo Tarybai pagrindimo reikalavimą, ginčijamas aktas turi būti laikomas tinkamai pagrįstu pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį, kai atsižvelgiant į nuostatą, kuria Tarybai paliekami įgyvendinimo įgaliojimai, ir į jų pagrindimą aktuose, priimtuose anksčiau nei ginčijamas aktas, šių Tarybos įgaliojimų egzistavimas gali būti žinomas kaip viena iš ginčijamo akto priėmimo aplinkybių.

(žr. 56, 58, 60 ir 64 punktus)

6. Tikslios ESV sutarties nuostatos nenurodymas motyvuojant aktą negali būti esminis trūkumas, jei akto teisinis pagrindas gali būti nustatytas iš kitų jo elementų.

(žr. 66 punktą)

7. Reglamentas, kuriame nustatytos ribojamosios priemonės Iranui, turi būti aiškinamas atsižvelgiant ne tik į sprendimą, priimtą įgyvendinant bendrą užsienio ir saugumo politiką ir nurodytą SESV 215 straipsnio 2 dalyje, bet ir į istorinį Sąjungos priimtų nuostatų ir šio reglamento kontekstą. Tas pats pasakytina ir apie sprendimą, priimtą bendros užsienio ir saugumo politikos srityje, kuris turi būti aiškinamas atsižvelgiant į jo kontekstą.

(žr. 78 punktą)